

laa som Regel ikke med 20 Potter ren Spiritus hjemme, hvorimod de nok kunde ligge med 20—25—30 Flasker Cognac. Men det Antal Flasker Cognac indeholder ikke 20 Potter ren Spiritus, der maa mange flere Flasker til, og der er sikkert ikke mange private Personer, som i den sidste Tid have forsynet sig saa stærkt med Cognac. Jeg tror derfor ikke, det vil volde saa stor Ulempe.

Det ærede Medlem talte om, at nu havde mange skrevet deres Varer ud fra Kreditoplaget og brugt deres Penge dertil, og nu fik de ifølge mit Forslag en Efterbeskatning at betale. Det kunde volde Vanskelighed, sagde det ærede Medlem, og han henstillede, om man ikke kunde indrømme dem Lempelser, saaledes at de kunde tilskrives igen paa Kreditoplaget. Jeg er ikke klar over, om det kan lade sig gøre med den Bemyndigelse, jeg har. Hvis det kan lade sig gøre administrativt, er jeg tilbøjelig til at sige, at det skal blive gjort, thi jeg ønsker ikke at genere enten Forretningsmænd eller Landets Borgere i Almindelighed. Altsaa, hvis det kan lade sig gøre administrativt, skal det ske, men hvis jeg ikke har den fornødne Bemyndigelse, kan det jo ikke ske administrativt. Hvis det imidlertid oplyses for mig, at det er i stort Omfang, Ulemperne ville finde Sted, er der jo endnu Tid til at søge en Bemyndigelse, uanset at Lovforslaget er vedtaget. Jeg skal tage det under den allernøjeste og velvilligste Overvejelse. Men, mine Herrer, det gælder her et Forhold, hvor man maaske kan skade Statskassen for flere hundrede Tusinde Kroner, og naar jeg staaar paa den Plads, hvor jeg staaar, kan jeg derfor ikke frafalde mit Forslag, men maa indstændig henstille til det høje Ting at vedtage det. Ingen kan her lide nogen Skade uden netop Statskassen. Naturligvis kan der være adskillige, som ikke ville opnaa den Fordel, de havde sat deres Haab til, men det er dog ikke det samme som, at de blive ruinerede.

Hey: Man kan mene om Efterfortoldning, hvad man vil, men jeg for mit Vedkommende er en bestemt Tilhænger af Efterfortoldning. Jeg har i rette Tid og formentlig ogsaa paa rette Sted fremhævet, hvad der efter min — dog i dette Tilfælde lidt sagkyndige — Mening kunde have været gjort i saa Henseende. Ogsaa jeg mener med den højtærede Finansminister, at Statskassens Tarv skal varetages, og jeg vilde helst have været med til at slaa en aldeles bestemt og fast Bom for alle Spekulationer,

saaledes at Fordelen ved Forhøjelsen kom Statskassen til gode straks og fuldt ud. Det har man ikke villet, hvorfor ved jeg ikke. Den afdøde Finansminister ønskede ikke at gaa den Vej. Jeg havde anvist ham forskellige Veje, der kunde gaas, og som kunde have givet et tilfredsstillende Resultat.

Det, som efter min Mening er det uheldige ved dette Ændringsforslag, er det Tidspunkt, hvorpaa det kommer frem. Hvad er der nemlig sket? Først kommer der et Toldlovsforslag, efter at der er afgivet Betænkning. Det ligger fremme, og i god Tro dertil fortolde Folk deres Kreditoplag. Der er ikke der Tale om nogen Efterfortoldning paa de Spirituosa, som ere omtalte i Toldloven. Hvad sker nu? I sidste Øjeblik kommer der et Ændringsforslag, der handler om noget helt andet end det, der er Tale om i den Lov, som nu kaldes Lov om Ændringer i Beskatning af Brændevinsbrænding. I denne er der kun Tale om en Tillægsafgift af ren dansk Sprit. Nu inddrager man under denne Lovs Omraade alle fremmede og indførte Spritvarer, som der slet ikke har været Tale om i denne Lov, og siger: Nu skulde de ogsaa med. I og for sig tiltaler det mig, meget endogsaa. Jeg vilde blot ønske, at man havde gjort det før. Hvorfor har man ikke det? Hvorfor har man bibragt Folk den Tro, at der ingen Efterfortoldning skulde finde Sted? Hvorfor har man sagt til Folk, som man gør det for Tobakkens Vedkommende: I kunne spekulere, vær's god, Staten giver eder den Chance, inden den højere Afgift kommer, at dække eder. Det gør man ved Tobakken, og mig bekendt har der ikke foreligget noget, der kunde bibringe Folk den Tro, at man ikke vilde behandle Tobak og Spiritus ens i den Henseende.

Nu bliver det anderledes bestemt. Tobakshandlere og Tobaksfabrikanter kunne indføre et hvilket som helst Kvantum, de ønske; de have Lov til at spekulere; men Folk, der handle med Spiritus, maa ikke gøre det. Ja, det kan være meget rigtigt; men jeg holder paa, at man skulde have sagt det i Tide. Nu er der i god Tro foretaget Spekulationer — jeg siger: i god Tro —, og nu have de handlende Landet over i Fredags, i Lørdags og endnu i Dag betalt Kreditoplagsbeløb, have indklareret de Varer, de havde liggende paa Kreditoplag, fordi Toldloven udtrykkelig sagde, at hvis de vare blevne liggende, skulde de belægges med en højere Afgift. Alt det har man gjort i god Tro, og det har man haft Lov til at gøre. Og saa kommer denne